

Til beslutningsforslag nr. B 43. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 24. marts 1993

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling og ligebehandling af handicappede med andre borgere

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren. Et af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en henvendelse fra Amtsrådsforeningen i Danmark.

Herefter indstiller *udvalget* beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal i udvalget (Fremskridtspartiets medlem) bemærker i øvrigt:

For Fremskridtspartiet er der ingen tvivl om, at der skal gøres alt for at give de handicappede en tilværelse så tæt på det normale som muligt.

Der er heller ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet støtter tanken om, at de handicappede skal ligebehandles og have ligestilling med andre borgere.

Mindretallet er imidlertid ikke helt enig i den fremgangsmåde, der foreslås anvendt i beslutningsforslaget. Dette skyldes bl.a. følgende:

Det er ikke rimeligt, at der nu oprettes endnu en enhed, der udelukkende skal bruges administrativt. Denne enhed skal indsamle viden fra hele verden, hvilket i sig selv er en kæmpe opgave. Enhedens størrelse vil i løbet af kort tid svulme op, og der vil med tiden blive ansat et væld af folk til at administrere. Socialministeren har ganske vidst oplyst, at enheden kun skal bestå af nogle få stykker, men mindretallet frygter, at enhedens størrelse vil blive udvidet

ganske voldsomt i løbet af få år. Dette frygter mindretallet på baggrund af andre lignende opgaver, hvor der startes med en lille enhed for at få det til at »glide ned« hos Folketinget, men hvor antallet af ansatte snart vokser.

Lige så snart enheden er kommet i gang, vil man opdage, at den også lige kan det og det, og pludselig er der en kæmpe enhed. Denne enhed vil herefter koste adskillige millioner kroner, som bedre kunne være brugt direkte til de handicappede. Sådan går det med de fleste ting, politikere beskæftiger sig med. I stedet for at være til gavn for dem, der har brug for hjælpen, oprettes der bare kæmpe administrative enheder.

Den opgave, som enheden skal varetage med indsamling af oplysninger, kunne lige så godt være varetaget af de frivillige organisationer på området. De ved, hvad der er brug for, og deres administration vokser ikke bare for at vokse, men kun hvis det er absolut nødvendigt. På den måde ville enheden blive langt mere effektiv og funktionsduelig til gavn for forbrugerne – de handicappede.

Endelig mener Fremskridtspartiet, at det er helt skudt ved siden af at blande Folketingets Ombudsmand ind i sagen. For det første hører det ikke under Ombudsmanden, og for det andet er man i øjeblikket ved at ændre ombudsmandsloven, hvilket bevirker, at dette forslag lander lige mellem to stole og stiller Ombudsmanden i et dilemma.

Som der er skrevet i det i betænkningen optrykte svar på spørgsmål 8, jf. B 43 – bilag 12, kan Ombudsmanden allerede i dag gribe ind